

Publicerad 2006-12-22 16:11 av Poetnissa

Att söndra sju liv II

Jag tycker det är så synd att vi inte fick tag i varandra i fredags.

Men jag vågade inte ringa när jag väl var tillbaka på hotellet med ström till mobilen, ifall du hade hunnit gå hem. Tänker mycket på att jag ska få se dig på tisdag. Och se ännu mer av dig på torsdag.

Jag är ensam, jag är kåt, jag tänker på dig. Jag vill prata med dig och att du ska vara här, inne i mig. Att du ska kyssa mig länge, länge och vi ska ligga med varandra länge, länge. Och om igen...

Vad gör du för något? Det är lördagkväll och tittar jag ut genom fönstret ser jag gatlyktan skimra genom lövverket i björken här utanför.

Regnet som gör löven tunga
iscensätter ett fantastiskt skådespel när vattnet glimmar och gnistrar
i löven
i takt med att det rör sig sakta
i kvällsvinden.
Det är vemodigt, vackert. Starkt och skört samtidigt och jag är nog lite full.

Det åskar och det dundrar något helt otroligt. Det öser ner och blixterna avlöser varandra. Mäktigt, så klart. Jag blir lite rädd, bara lite, för mest är det fantastiskt häftigt - kraftfullt, väntat efter värme men ändå oväntat när det väl kommer.

Jag är ensam, jag är... Jag är helt utlämnad till alla naturkrafter
och jag vill ha dig, ha dig, ha dig. Nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poetnissa med Poeter.se id #9533 innehar upphovsrätten